

ESTUDI COMPARATIU DEL SISTEMA EDUCATIU ESPANYOL I FINÈS

Alumna: Luna Núñez Martínez

Professora: Maria Musach

Institut de Tona

Batxillerat

ÍNDEX DE CONTINGUTS

PART TEÒRICA

0. Introducció.....	pàg. 1
1. Resultats acadèmics.....	pàg. 2
2. Comparació dels diferents sistemes escolars	
2.1. Estructura dels sistemes.....	pàg. 4
2.2. Jornades escolars.....	pàg. 7
2.3. Mètodes de valoració.....	pàg. 8
2.4. Possibilitats de sortida, facilitacions i motivacions als estudiants.....	pàg. 10
2.5. El tracte de la diversitat.....	pàg. 13
3. Conclusions.....	pàg. 15

PART PRÀCTICA

4. Enquestes	
4.1. Àmbit escolar.....	pàg. 18
4.2. Anàlisi i conclusions.....	pàg. 21
5. Entrevistes	
5.1. Àmbit escolar i professional.....	pàg. 24
5.2. Anàlisi i conclusions.....	pàg. 24
6. Bibliografia.....	pàg. 31
7. Annexos.....	pàg. 35

0. Introducció

El meu treball de recerca tracta sobre els diferents sistemes educatius de Finlàndia i Espanya. Això és degut al meu interès per aquest àmbit el qual va començar pels indicis explicats a continuació.

La meva motivació pel tema va començar al guanyar consciència dels resultats acadèmics espanyols, en veure l'esforç, el temps, i la dedicació que l'alumnat d'aquí hi deixava sense un resultat rellevant. Paral·lelament, Finlàndia, any darrere any, apareixia com un país amb uns resultats destacables i exemplars arreu del món sense la necessitat de basar-se en un objectiu únic ni en un mètode d'estudi rígid pel seu alt rendiment acadèmic. Així doncs, al veure la gran diferència entre els resultats Espanyols i Finesos, vaig començar a observar el ritme d'estudi Finès i adonar-me que era principalment sorprenent en aspectes com en els seus horaris escolars, les seves vacances, la seva manera d'examinar els alumnes..., ja que aquests es basaven en un ritme molt més pacífic de treball, en un temps de dedicació molt més reduït que el nostre i en uns resultats molt més satisfactoris.

He elaborat una sèrie d'idees que acaben derivant a la conclusió que el nostre mètode d'estudi falla en un aspecte important, i aquest no és la matèria conceptual a ensenyar, o la manca de motivació de les persones, sinó que és la manera de portar a terme els estudis, de com fer-los arribar a l'estudiant.

Per tant, amb aquest treball puc tenir l'oportunitat de cercar dades sobre els mètodes escolars d'aquests països i realitzar un estudi comparatiu per treure'n conclusions basades en una plantilla molt més constructiva que enfoquin d'una manera més creïble, per fer-nos una idea, de com influeix l'estructura educativa als joves, per a acabar refutant o afirmant la meva hipòtesi prèviament elaborada. El meu interès pel sistema educatiu finès prové de la curiositat del mètode d'estudi que esdevé a uns resultats tan brillants. Concretament m'he basat en Finlàndia perquè tinc la facilitat d'obtenir informació d'allà, per mitjà de

contactes directes i perquè domino el Finès, factor el qual serà elemental a l'hora d'analitzar dades.

La meua hipòtesi serà "“Amb el sistema educatiu finès s'obtenen millors resultats”".

La metodologia en la qual em basaré per dur a terme la recerca del treball constarà de la comparació dels diferents mètodes d'estudi de Finlàndia i Espanya. Concretament es pot enfocar a les diferències dels horaris i a tot el que fa referència a la jornada escolar, a les diferents propostes de formació, a la classificació d'estudis formatius, etc. Això constarà de la part teòrica del treball. Per altra banda, la part pràctica constarà d'entrevistes i enquestes que es realitzaran per obtenir diversos punts de vista; l'opinió de professionals requeriran gran importància, ja que aquests aportaran una informació molt més enriquida que les conclusions pròpiament elaborades. Per tenir un cert punt de vista intern podré entrevistar a escolars per observar la seva valoració i altres factors importants sobre el procés de formació que estan rebent.

1. Resultats Acadèmics

Per saber perquè Finlàndia és etiquetat com a sistema educatiu exemplar analitzem alguns dels resultats que ha adquirit durant els últims anys en l'Informe PISA; Programa internacional per a l'avaluació d'estudiants.

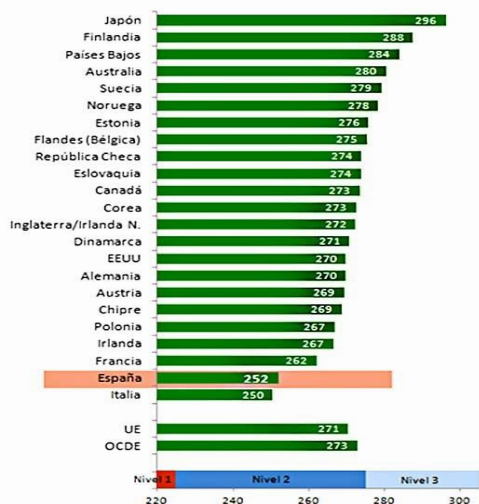
Es troba més informació sobre aquesta plataforma a l'apartat dels annexos.

Així doncs, veurem a continuació els resultats d'aquest informe en països com Espanya i Finlàndia.

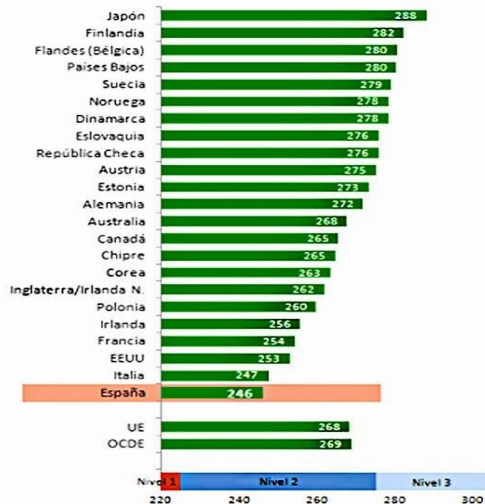
En la gràfica situada a continuació es mostren els resultats PISA a l'any 2006. S'hi veu reflectit la puntuació de cada país envers les notes dels alumnes. Finlàndia es troba situat en segon lloc de la llista de països que han realitzat les proves PISA amb una puntuació de 288 punts en la prova de comprensió lectora, i amb una puntuació de 282 en la prova de matemàtiques. En canvi,

Espanya es situa en una posició inferior, amb una puntuació de 252 punts en la prova de comprensió lectora, i amb una puntuació de 246 en la de matemàtiques. Així doncs, veiem com Finlàndia supera, en els dos casos, la mitjana de puntuació dels països de l'OCDE i UE mentre Espanya no hi arriba.

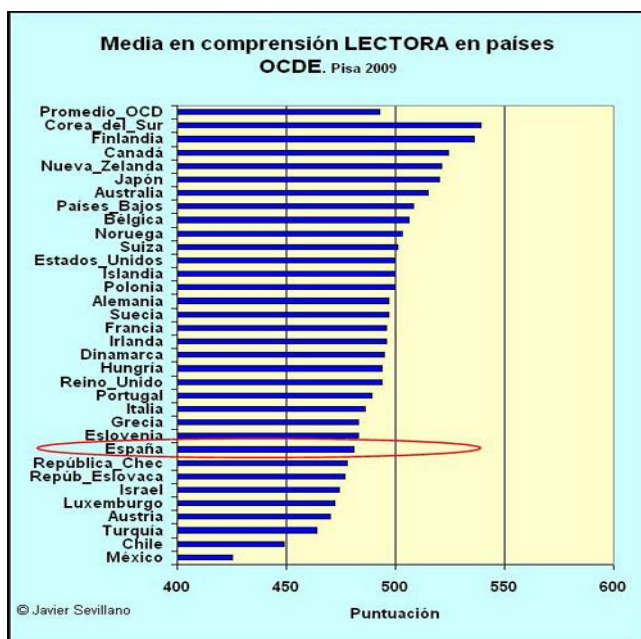
Puntuaciones medias en comprensión lectora

Puntuaciones medias en matemáticas

Resultats Informe PISA 2006

Resultats Informe PISA 2009

La segona gràfica reflecteix la puntuació de la prova de comprensió lectora dels resultats a l'any 2009. De nou, veiem com Espanya té una puntuació menor

que la mitjana de països de l'OCDE, i encara més baixa en comparació a Finlàndia.

Finalment podem veure un gràfic on es veuen les tres proves en les quals es centra l'Informe PISA i on es veuen reflectits de nou els resultats de diversos països. En aquesta gràfica es mostren 31 països; la franja la qual forma part dels primers estats amb més puntuació. Espanya no s'engloba en aquest sector. En canvi, Finlàndia el veiem el tercer lloc amb una puntuació de 536 en la prova de comprensió lectora, ocupant el sisè lloc amb una puntuació de 541 en la prova de competència matemàtica, i ocupant el segon lloc amb una puntuació de 442 en la prova de competència científica.

■ COMPRENSIÓ LECTORA		■ COMPETÈNCIA MATEMÀTICA		■ COMPETÈNCIA CIENTÍFICA				
1	Shanghái (China)	556	1	Shanghái (China)	600	1	Shanghái (China)	575
2	Corea del Sur	539	2	Singapur	562	2	Finlàndia	554
3	Finlàndia	536	3	Hong Kong	555	3	Hong Kong	549
4	Hong Kong	533	4	Corea del Sur	546	4	Singapur	542
5	Singapur	526	5	Taipéi (China)	543	5	Japón	539
6	Canadá	524	6	Finlàndia	541	6	Corea del Sur	538
7	Nueva Zelanda	521	7	Liechtenstein	536	7	Nueva Zelanda	532
8	Japón	520	8	Suïza	534	8	Canadá	529
9	Austràlia	515	9	Japón	529	9	Estonia	528
10	Holanda	508	10	Canadá	527	10	Austràlia	527
11	Bèlgica	506	11	Holanda	526	11	Holanda	522
12	Noruega	503	12	Macao (China)	525	12	Taipéi (China)	520
13	Estonia	501	13	Nueva Zelanda	519	13	Alemania	520
14	Suïza	501	14	Bèlgica	515	14	Liechtenstein	520
15	Polònia	500	15	Austràlia	514	15	Suïza	517
16	Islandia	500	16	Alemania	513	16	Reino Unido	514
17	Estados Unidos	500	17	Estonia	512	17	Eslovenia	512
18	Liechtenstein	499	18	Islandia	507	18	Macao (China)	511
19	Suecia	497	19	Dinamarca	503	19	Polònia	508
20	Alemania	497	20	Eslovenia	501	20	Irlanda	508
21	Irlanda	496	21	Noruega	498	21	Bèlgica	507
22	Frància	496	22	Frància	497	22	Hungria	503
23	Taipéi (China)	495	23	Rep. Eslovaca	497	23	Estados Unidos	502
24	Dinamarca	495	24	Austria	496	Media OCDE	501	
25	Reino Unido	494	Media OCDE	496	24	República Checa	500	
26	Hungria	494	25	Polònia	495	25	Noruega	500
Media OCDE	493	26	Suecia	494	26	Dinamarca	499	
27	Portugal	489	27	Rep. Checa	493	27	Frància	498
28	Macao (China)	487	28	Reino Unido	492	28	Islandia	496
29	Itàlia	486	29	Hungria	490	29	Suecia	495
30	Letònia	484	30	Luxemburgo	489	30	Austria	494
31	Eslovenia	483	31	Estados Unidos	487	31	Letònia	494

Resultats Informe PISA 2012

2. Comparació dels diferents sistemes escolars

2.1. Estructura dels sistemes

L'estructura del sistema educatiu català és representat en l'apartat dels annexos per motius d'extensió del treball.

L'estructura del sistema educatiu finès consta de les fases següents:

Educació preescolar

A Finlàndia no existeixen institucions específiques d'educació preescolar, sinó que la mateixa s'imparteix en escoles i llars d'infants l'any previ al començament de l'escolaritat. L'objectiu del nivell preescolar és enfortir les aptituds d'aprenentatge dels nens. Aquesta fase escolar no és obligatòria i l'estada dels nens és dels sis als set anys.

Escola unitària o comprensiva

L'alumnat cursa dels set anys als setze. Es tracta d'un procés basat en la integració comuna d'aquest alumnat en un únic espai escolar, a fi d'oferir una formació polivalent, sota un currículum comú i específic. D'aquesta manera, desapareix el paral·lelisme d'un nivell secundari inferior entre els diversos tipus d'escola, que amb finalitats diferents, s'atén als alumnes de diferent classe social. Aquesta educació bàsica es pot dividir en primària, la qual engloba els cursos de primer a sisè, i secundària inferior, la qual engloba els cursos del setè al novè.

Escola secundària superior o Batxillerat

Es cursa dels setze als dinou anys i no és obligatori. Aquesta està dividida en tres cursos. Aquests estudis són paral·lels als estudis d'un batxillerat a Catalunya, amb la diferència més rellevant que consta de tres anys de durada. Es finalitza també amb un examen de batxillerat final (ylioppilastutkinto) el qual et permet continuar estudis superiors.

Existeix dues categories d'establiments; els que s'estructuren per classes i els articulats envers a l'educació impartida (sense classes). Els centres del segon tipus, no es passa d'un curs inferior a un de superior, sinó que els alumnes estudien les assignatures segons un programa individualitzat. La majoria dels instituts segueixen aquest model.

Les matèries es divideixen en tres categories; obligatòries, especialitzades i pràctiques. Cada alumne ha de completar les matèries obligatòries, juntament amb un nombre de matèries especialitzades i pràctiques.

Formació professional bàsica o escola vocacional

Es cursa dels setze als dinou anys i no és obligatori. Està dividit en tres cursos. Consta com a alternativa de l'escola secundària superior i atribueix als alumnes els estudis necessaris per cursar en cicle superior d'educació professional o aconseguir un títol professional especialitzat per ser incorporat en el món laboral. La instrucció professional inclou, a més de l'educació teòrica, períodes en els tallers i laboratoris dels mateixos instituts i pràctiques en llocs de treball, per tant, es caracteritza principalment per la seva feina pràctica.

Els objectius de la formació professional bàsica que estableix la llei són oferir la capacitat professional necessària en la vida laboral i preparar els alumnes per exercir una professió independent.

Cal destacar que es poden realitzar els dos estudis de batxillerat i escola professional per tenir els dos títols corresponents.

Escola professional superior o escola politècnica

Aquestes escoles funcionen de manera similar a les universitats. Ofereixen noves titulacions, amb una finalitat professional més marcada que els títols universitaris. Els títols són especialitzats per professió, i s'obtenen en 3,5 o 4 anys (140 a 160 crèdits). Per titular-se, a més d'aprovar el pla d'estudis, s'ha de fer un període de pràctica laboral i un treball final.

Postgraus professionals

En cas que l'estudiant vulgui ampliar els seus coneixements un cop assolit el títol professional superior, pot realitzar uns estudis més específics els quals demanen certa experiència laboral. Tenen una durada de 40 a 60 crèdits

Universitat i Doctorat

Aquests segueixen l'estructura d'un marc europeu i per tant, s'organitzen de manera molt similar als estudis paral·lels que s'esdevenen a Catalunya.

A l'apartat dels annexos són citades les diferents franges i matèries específiques que inclouen part de les fases escolars.

2.2. Jornades escolars

Ens basarem en l'escola primària i secundària en el cas del sistema educatiu espanyol i en l'escola unitària o comprensiva pel que fa al sistema educatiu finès, ja que ambos períodes fan de pilar fonamental en l'educació dels estudiants.

En el sistema educatiu finès pel que fa a l'escola unitària o comprensiva hi ha 190 dies de classe, un dels calendaris escolars més curts entre els països europeus. El curs no es divideix en trimestres, sinó que es divideix en cinc períodes temporals. El calendari es respecta i s'aprofita totalment. Si una escola fa pont (els centres tenen autonomia per prendre aquestes decisions), el temps es recupera estenent una mica la jornada escolar cada dia.

Mínim d'hores d'ensenyament diari per graus:

- 3.8 hores diàries: per graus 1-2
- 4.6 hores diàries: graus 3-4
- 4.8 hores diàries: graus 5-6
- 6 hores diàries: graus 7-9

Màxim de temps de treball diari per als alumnes:

- 5 hores diàries: alumnes de graus 1-2
- 7 hores diàries: alumnes de graus 3-9

En aquest calendari no s'inclou l'esbarjo ni les pauses. Les classes duren 45 minuts. Són classes breus, intenses i molt participatives. Després de cada classe hi ha un esbarjo obligatori de 15 minuts a l'aire lliure. La pausa per dinar al migdia és de mitja hora. A primària, els alumnes tenen un temps total de recés de 75 minuts diaris. No s'envia tasques a casa durant els primers anys. La càrrega de deures pot ser molt baixa, fins i tot en la secundària (no exigeixen més de mitja hora de dedicació). Amb només 190 dies de classes a l'any normalment l'horari de la primària és de les 8:00 a les 14:00 hores, però hi ha dies que els alumnes surten més d'hora (12:00 o 13:00 hores). En aquesta

etapa escolar les classes solen començar el 13 d'agost i acabar el de 31 de maig aproximadament, poden variar segons el centre.

En el sistema educatiu espanyol pel que fa l'escola primària es caracteritza per la seva durada de 180 dies a l'any. Fins fa poc, hi havia una jornada escolar continua la qual partia el dia escolar en dos blocs; matí i tarda. A partir del 2013, es va proclamar un sistema educatiu amb una jornada intensiva, la qual reduïa l'estada a l'escola només al matí. Actualment les classes duren 55 minuts i els alumnes comencen des de les 9:00 fins a les 14:00. Diàriament es realitzen unes 5 classes. Hi ha un esbarjo després de les 3 primeres classes i abans de les dues últimes. Aquest temps lliure sol ser d'una mitja hora. En total realitzen 900 hores anuals de classes que es divideixen en tres trimestres. Els ponts són totalment vacances de períodes curts, les classes que no es realitzen durant el pont no són recuperades en cap moment, sinó que es continua les classes des del punt on es deixen un cop reiniciades les classes.

Pel que fa l'escola secundària (ESO); s'hi realitzen 1080 hores anuals de classes. L'organització de la jornada escolar diària varia segons els centres en particular. Les classes solen començar pels voltants de les 8:00 i acaben a les 15:00 aproximadament. Diàriament es realitzen unes 6 classes. Hi ha dos esbarjos d'uns 25 minuts, i són situats després de les dues o tres primeres classes, i abans de les dues o última classe, depenent de la coordinació del centre. Les classes en particular també tenen una durada de 55 minuts. La jornada escolar també es divideix en tres trimestres. En les dues etapes del sistema educatiu espanyol les classes comencen durant la primera o segona setmana de setembre i acaben aproximadament el 21 o 22 de juny.

2.3. Mètodes de valoració

Per analitzar els mètodes de valoració, ens basarem en les fases educatives més comunes d'ambos països.

L'anàlisi del mètode valoratiu d'Espanya es troba inclosa en els annexos.

Podem començar parlant sobre l'educació bàsica a Finlàndia, la qual engloba uns nou anys de durada. Durant aquesta etapa d'escolarització, des de 1r fins a 6è grau els alumnes no són posats a prova de cap manera, sense exàmens ni feines per fer a casa. Tot i així, no vol dir que els pares es mantinguin totalment desinformats dels seus fills mentre aquests estan a l'escola, sinó que cada dos mesos als pares els hi arriba un informe a casa on s'especifica algun comentari de l'alumne i es valora la seva metodologia en les diverses assignatures sense números. A partir del 7è grau fins al 9è, la cosa canvia. Els alumnes comencen a ser sotmesos a exàmens. De manera que l'any es divideix en cinc períodes escolars i a cada un d'ells s'hi poden realitzar assignatures diferents. Així doncs, els estudiants són avaluats de totes les assignatures amb un o més d'un examen durant les diferents etapes anuals. Després de cada període s'envien notes a casa amb les quals els mestres valoren l'alumne amb números, com a Catalunya. Cada període té una durada de sis setmanes. Els exàmens depenen totalment del professor, tant el percentatge de valor que vol que aportin, com la seva quantitat al llarg dels temes.

Posterior a l'escola bàsica, trobem les opcions més comunes pels que volen continuar estudiant que són: El batxillerat (on se'n va aproximadament un 50% dels estudiants recents graduats en l'escola bàsica) o a l'escola professional (on s'en va l'altre 50%). El batxillerat funciona a base de cursos, és a dir, és necessari realitzar una sèrie de cursos obligatoris per assolir l'aprovat d'una assignatura (tot i que també hi ha cursos optatius de les matèries per ampliar els seus coneixements). Per tant, per aprovar una matèria els alumnes es veuen sotmesos a realitzar un nombre cursos, i d'aquesta manera amb totes les matèries corresponents. En els tres anys de batxillerat, el mínim de cursos en els quals l'alumne s'ha d'avaluar i presentar són entre 47 i 51, i el màxim 75. L'any escolar està dividit en períodes d'un mes i mig, en el qual es poden realitzar de cinc a sis cursos. Al final de cada període es presenta la setmana d'exàmens, on s'avaluen els alumnes amb un examen final per a cada matèria.

A l'escola professional superior l'aprenentatge de l'estudiant s'avalua en el lloc de treball tot el temps, però l'avaluació real del debat són en general tres vegades a l'any. A més a més, hi ha una avaluació final de la competència professional per a cada alumne on també s'inclou una part teòrica, però es

valora com un percentatge molt més reduït dins els controls. Cada un dels conceptes jutjats pels professors s'estima en una escala del 1 al 3.

L'escola politècnica es caracteritza per les seves pràctiques i les seves jornades de dia complet. Es segueix el mateix mètode d'avaluació que a l'escola professional superior.

Pel que fa a l'estructura dels estudis de la Universitat, és de dos nivells. En la majoria de les àrees, els estudiants completen primer un títol de llicenciatura, i després procedeixen a un títol universitari superior, o a un títol de mestratge. Una llicenciatura val 180 crèdits i es pot completar en tres anys. Els màsters en la majoria de sectors són de 120 crèdits i es poden completar en dos anys. Després es pot seguir estudiant per assolir un doctorat. Cal destacar que en aquest país hi ha un mètode d'educació molt progressiu, ja que el Consell Nacional d'Educació de Finlàndia ha desenvolupat durant els darrers anys l'avaluació de l'educació a Finlàndia. A l'educació bàsica s'han fet avaluacions amb regularitat a matemàtiques, llengua materna i literatura, i de tant en tant, també en altres assignatures. En les avaluacions nacionals s'obté informació sobre la qualitat i els resultats de l'aprenentatge i la formació en relació amb els objectius estipulats en els plans d'estudi nacionals. Les avaluacions es fan en mostres representatives ja que els resultats s'utilitzen per al desenvolupament de l'educació i no per obtenir un rànquing de les escoles. El seu objectiu és que aquestes exerceixin un impacte real sobre les pràctiques escolars quotidianes.

2.4. Possibilitats de sortida, facilitacions i motivacions als estudiants

L'objectiu principal en ambos països és introduir els estudiants a un món laboral de la manera més còmode i professional possible.

Es troba més informació sobre els objectius post estudi dels dos països a l'apartat dels annexos.

Respecte a la motivació, aquesta és un terme abstracte, ja que deriva descrivint el caràcter de la persona. Per això mateix, es creu que a Finlàndia, tenir una alta motivació pels estudis no és cosa d'un dia per l'altre, sinó que tenir motivació és un objectiu que s'ha aconseguit a llarg termini, i fent que l'estudiant aprengui certs valors des de que trepitja l'escola per primer cop.

Cal emfatitzar que hi ha una anomenada "avaluació motivadora" la qual ens diferencia rellevantment del seu sistema educatiu. Hi ha uns trets a destacar del seu mètode d'aprenentatge amb els quals s'assoleix la fita de poder ajuntar l'avaluació i la motivació de cara a l'estudiant. Aquests trets rellevants són principalment els següents:

- Fins als 9 anys els alumnes no són avaluats amb notes. Només a aquesta edat els alumnes són avaluats per primera vegada, però sense emprar xifres. Després no hi ha res de nou fins als 11 anys.
- És a dir que en el període equivalent a la nostra escolaritat primària els alumnes només passen per una única avaluació. Així, l'adquisició dels sabers fonamentals es pot fer sense la tensió de les notes i controls i sense l'estigmatització dels alumnes més lents.
- Cada un pot progressar al seu ritme sense interioritzar aquest sentiment de deficiència si no segueix al ritme requerit per la norma acadèmica que produirà tants fracassos posteriors, aquesta imatge en si mateixa tant deteriorada que, per a molts alumnes, fa que els primers passos sobre els camins del coneixement siguin sovint generadors d'angoixa i molts cops patiment.
- Finlàndia ha escollit confiar en la curiositat dels nens i en la seva set natural d'aprendre. Les notes en aquesta fase no serien més que un obstacle, això, per descomptat, no exclou informar les famílies regularment sobre els progressos dels seus nens: Les notes expressades en xifres apareixen recentment en el 6è any, quan els nens arriben a l'edat de 13 anys.
- A Finlàndia, la pràctica de l'avaluació sembla estar guiada per la cura de no castigar ningú i de donar-li sempre l'oportunitat a l'alumne, valorant més el que sap que el que no sap.

- L'avaluació dels alumnes perd el seu caràcter competitiu i angoixant i, a més a més, pot convertir-se en un mitjà que els estimula i motiva per ubicar-los en un progrés adaptat al seu ritme.

Paral·lelament podem dir que altres grans causes d'aquests resultats sorprenents d'aquest país són les institucions socials i culturals, ja que porten a terme iniciatives legislatives. Un exemple seria la iniciativa que permet la compatibilització dels horaris laborals amb la vida familiar. Aquest factor reflecteix algunes causes principals del fruit d'una bona educació; la comunicació cultural entre pares i fills, possessions relacionades amb la cultura clàssica a casa i estatus ocupacional del pare i/o la mare. Aquesta iniciativa però, en molts països ja s'han impartit mesures adequades per portar-la a terme, en canvi, a Catalunya no. Tanmateix, el principal responsable de l'educació dels fills és la família, i d'aquesta manera Finlàndia mitjançant la participació de la família en totes les fases del procés d'aprenentatge dels infants i dels joves s'assoleix l'objectiu de l'èxit. Aquesta és una de les causes fonamentals de les grans diferències qualitatives de l'ensenyament. Deixant de banda l'educació dels majors, és sorprenent la poca feina que s'atribueix de l'escola als alumnes fora de l'horari escolar a Finlàndia. De totes maneres, aquests aprofiten per estar amb la família i aprendre lliçons menys teòriques.

D'altra banda, es pot dir que la motivació cap als estudis a Espanya, com a molts altres països és més baixa respecte a Finlàndia, ja que podem veure un gran nombre de joves que deixen els estudis (un 11% aproximadament dels estudiants a Catalunya no acaben els estudis obligatoris, a Finlàndia en canvi, aquest rànquing és menys del 4%).

Finlàndia també ressalta perquè garanteix una mateixa educació per a tots; l'educació finesa s'ha decantat pel model comprensiu, que garanteix una igualtat d'oportunitats educatives per a tots amb independència del sexe, condició social, creences religioses... El seu objectiu és l'equitat, i com bé demostra, és un dels països amb més igualtat d'oportunitats per aprendre de l'OCDE: Amb tant sol un 5% de variació d'oportunitats entre totes les escoles d'arreu del país. Aquesta xifra tan petita caracteritza als sistemes educatius nòrdics, ja que els sistemes educatius d'aquests països no són selectius. Hi ha

una xarxa d'escoles molt extensa i el professorat està molt qualificat, independentment de si l'escola pertany a una àrea urbana o rural.

D'aquesta manera, Finlàndia facilita l'entrada al jove al mercat laboral i també li fa augmentar les possibilitats de sortida, ja que aconsegueix formar amb més equipament a l'estudiant. Finalment és indiscutible que durant la formació del futur treballador aquest sigui ensenyat per un professor altament qualificat; com és el cas de tots els professors a Finlàndia. La carrera de magisteri és una opció molt popular entre els qui acaben l'educació secundària superior. Es considera que el magisteri és una de les professions més importants de la societat, per la qual cosa s'inverteix molts recursos en la seva educació. El professorat finlandès gaudeix d'un important grau d'autonomia per organitzar el seu treball, dins els límits del pla d'estudis nacional. Per poder treballar en un grup docent heterogeni, el professor ha de ser expert en pedagogia. El professorat finlandès coneix bé no només els diferents mètodes d'ensenyament, sinó també la investigació en educació.

Es troba informació relacionada amb l'apartat als annexos.

2.5. El tracte a la diversitat

Finlàndia ressalta per l'alta qualitat i suport a necessitats especials; es basa en augmentar la qualitat de l'educació, amb l'objectiu que tots els estudiants de l'educació bàsica tinguin els mateixos objectius en totes les assignatures. Sent realistes, l'èxit de cada persona a l'hora d'assolir objectius és variable, però no obstant això, amb un suport addicional als estudiants menys afavorits, s'ha volgut incrementar de manera considerable el seu rendiment de tots ells.

El que vol aquest país és una igualtat de condicions per a tots els estudiants, que tothom tingui accés a recursos. No es pot rendir igual, ni exigir el mateix, si els alumnes no tenen uns recursos mínims garantits. Aquesta és la idea del sistema finlandès. L'Estat els paga el material escolar. A Espanya, el Ministeri d'Educació i la Conselleria d'Ensenyament ha eliminat gairebé completament els ajuts al material escolar, i moltes famílies no poden pagar llibres o

quaderns. El conflicte per les beques-menjador, que es consideren insuficients, encara no està resolt. El Govern i els ajuntaments finlandesos destinen molts més recursos a les escoles que tenen més alumnes amb dificultats, i hi ha menys alumnes per classe -uns 20-, de manera que el mestre pot dedicar més temps a cada estudiant. A més a més, a la que veuen que un alumne té dificultats, hi destinen tots els seus recursos: logopedes, psicòlegs especialitzats... No és sempre qüestió de treballar més hores, ja que per exemple; A primària, a Finlàndia fan 608 hores lectives, mentre que a Espanya, 875. Així que no hi ha una correlació entre nombre d'hores lectives i l'èxit escolar. Destaquem també quina solució adopta Finlàndia davant la pobresa infantil, la qual ha augmentat des d'un 4% abans de la crisi, fins a un 9% actualment. La resposta és ben senzilla; El grau d'ajudes que hi ha, el qual és incomparable amb el d'aquí. A Finlàndia les beques menjador no existeixen: tothom ha de menjar a l'escola, i ho paga el ministeri de Benestar Social, per evitar que el nen marxi a dinar a casa i es trobi la nevera buida, que és el que passa a moltes cases avui. El material escolar i els llibres també són gratuïts, encara que si els perds, els has de pagar. El que fa l'Administració finlandesa és donar els diners a la direcció del centre, i el director decideix com distribuir-los concretament. Per tant, podem dir que l'educació i el grau de riquesa dels pares incideix en l'alumnat finès en menor mesura que en la mitjana de països de l'OCDE.

De la mateixa manera que hi ha una bona igualtat d'oportunitats per a tots els estudiants en aquest país nòrdic, també hi ha una atenció personalitzada per cada un d'ells; l'educació especial té un paper important en les escoles fineses com a suport a la diversitat de l'alumnat. L'educació especial està fortament integrada en l'ensenyament normal i és molt inclusiva per naturalesa. Només el 2% de l'alumnat assisteix a centres d'educació especial. A la pràctica, un alumne amb problemes en una o diverses matèries té la possibilitat d'estudiar un o dos cops per setmana en un grup reduïts (2-5 alumnes) o fins i tot sol. També es pot donar el cas que el professor d'ensenyament especial vagi a la classe regular. A primària, l'educació especial es centra en la lectura, l'escriptura i les matemàtiques. A la secundària s'inclou l'àrea de llengües estrangeres. Proporcionar consell a l'alumnat sobre opcions en matèries

optatives, planificació d'estudis post obligatoris... és també una tasca fonamental de l'escola. Les escoles compten amb una figura d'un "student counsellor", que proporciona assessorament individual a l'alumnat que el requereix. Per donar resposta al tractament de la diversitat l'escola ha de fer grups petits i eficients, que s'han de poder reorganitzar sempre que calgui. La mitjana d'alumnat en grups d'estudi és de les més baixes d'entre els països de l'OCDE.

3. Conclusions

Finlàndia és un excel·lent exemple de com un país amb uns paràmetres de despesa i restriccions similars a Espanya el qual ha aconseguit posicionar-se com a líder de l'índex educatiu PISA, per la qual cosa el que hauríem de fer és analitzar en detall les claus del seu èxit de manera resumida i final per afirmar la hipòtesi del treball:

Per començar, hi ha dos paràmetres especialment interessants al darrere d'aquest resultat: La despesa per alumne i les hores de classe. La despesa mitjana per alumne entre Espanya i Finlàndia és similar i no es troba en nivells exorbitants, apareixen diferències rellevants només quan s'arriba a l'educació superior. També resulta revelador descobrir que el nombre d'hores de formació dedicades a secundària són molt similars.

Un altre punt a destacar és la qualitat de l'educació, i no la quantitat (el que no vol dir que com més recursos hi hagi millor). Un altre dels aspectes sorprenents és la uniformitat de tot el sistema educatiu, és un dels que presenta menys diferències entre regions, nivell social o distància entre millors i pitjors alumnes.

Sembla que a Finlàndia s'ha buscat la uniformitat per excel·lència (tant pel grup extraordinari com pel grup que tingui més dificultats), en lloc de buscar la uniformitat a seques (en el qual es busca que el grup sigui tant bo com la mitjana del mateix, i el que penalitza els alumnes brillants i desmotiva als que podrien millorar).

En l'apartat dels annexos es poden consultar gràfics sobre els resultats del Informe PISA 2006, les hores de docència de l'alumnat, la despesa per alumne, els salaris dels professors (sempre mostrant els paràmetres comparatius entre els dos països) i un esquema del sistema educatiu finès.

L'èxit de Finlàndia, que per a ells va resultar una sorpresa a l'hora de veure els resultats dels seus alumnes, sorgeix sens dubte d'una manera diferent d'abordar l'educació, on el pes s'inclina en el professorat i la concepció de l'educació (el qual precisament no es basa en un sistema molt rígid, sinó més bé, és sorprenentment flexible). En qualsevol cas no hi ha un únic factor clar i decisiu que pugui ser aïllat i assenyalat com a "clau de l'èxit" del seu sistema educatiu, sinó que es tracta d'un conjunt de coses. Podem destacar-ne algunes d'elles en els punts següents, com a conclusions finals:

ESTABILITAT

A Finlàndia l'educació és un dels temes sobre el qual hi ha consens polític respecte a la seva importància, el que suposa una estabilitat en el sistema educatiu que permet que aquest es desenvolupi completament, pugui evolucionar i madurar dins dels mateixos paràmetres. Per contraposició, Espanya ha patit 6 o 7 canvis rellevants en el seu sistema educatiu. Els canvis no es fixen en l'autèntic nucli del problema: Sinó que cal que porti estabilitat al nostre sistema, cobrint les deficiències que clarament han estat identificades.

PROFESSORAT

El fet que el professorat es vegi sotmès a les mateixes pressions que la resta de sectors, ja que és personal contractat, fa que hi hagi una millora en la seva competitivitat. Un altre dels aspectes fonamentals, i en els quals ens diferenciem molt de Finlàndia és l'altíssim prestigi de què gaudeixen els docents en la societat finlandesa: L'accés als llocs de docència (formació i postgrau) és especialment difícil, i només els millors aconseguen optar al lloc de professor. A més a més, no es tracta de llocs especialment ben pagats, ja que cobren menys que a Espanya, encara que si tenen molt de temps lliure.

MÈTODE

A Finlàndia la metodologia utilitzada per abordar les classes en molt diferent de l'espanyola: els professors finlandesos treballen molt en grup amb els seus alumnes, buscant retroalimentació dels mateixos i fent classes participatives, on l'ambient és relaxat i tolerant. Aquest fet contrasta amb la filosofia clàssica espanyola, on el professor imparteix una classe magistral. Aquest punt sense dubte és una altra de les claus de l'èxit del sistema finlandès. L'èxit de l'aprenentatge depèn en gran mesura del nivell de participació de l'alumne.

SISTEMA

El sistema finlandès, té algunes diferències notables amb l'espanyol: Els alumnes no comencen l'escola fins als set anys d'edat, i només van a classe durant 4 o 5 hores al dia durant els seus dos primers anys.

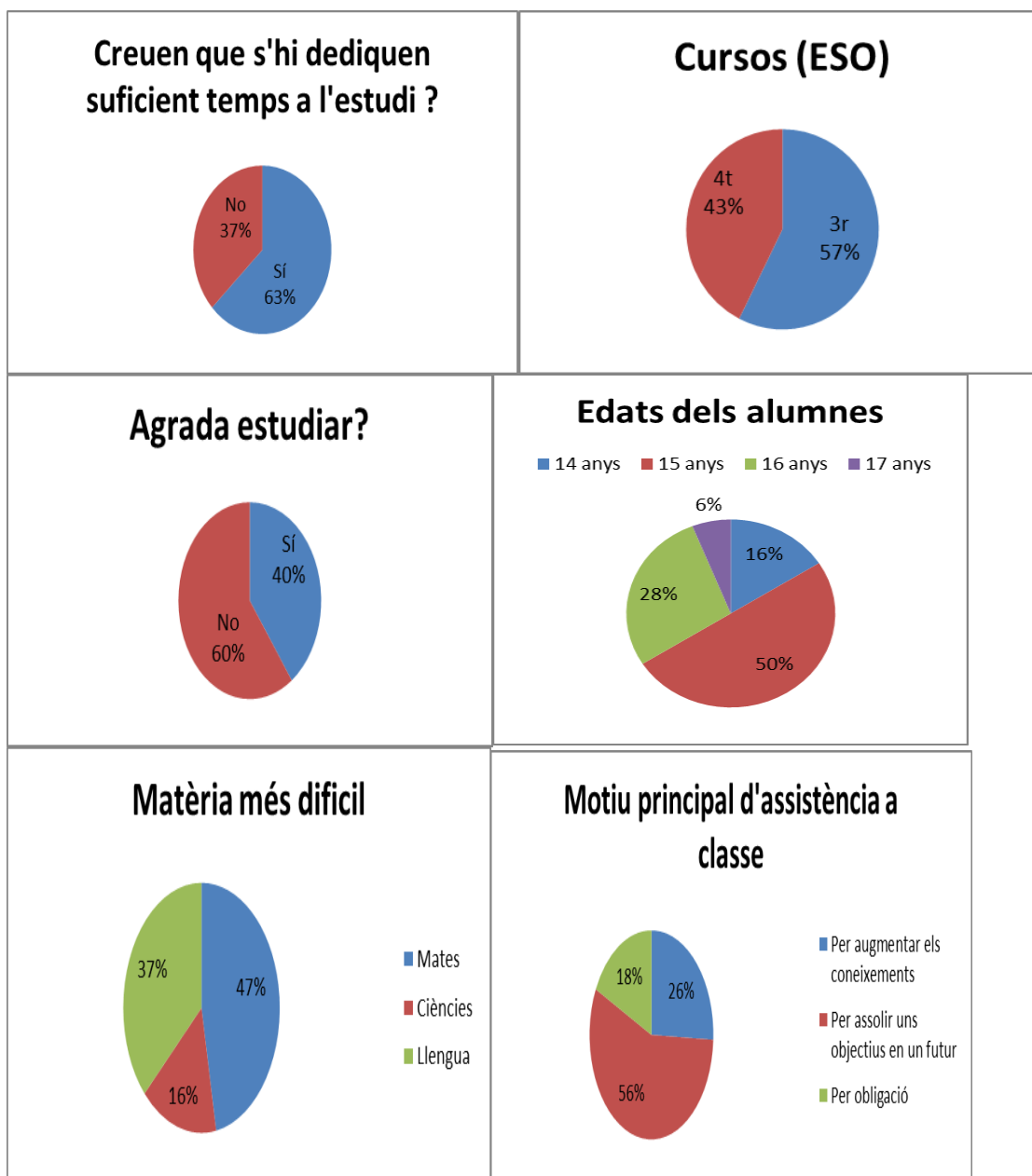
Com a aspecte interessant, el sistema educatiu finlandès ha discriminat en l'àmbit d'institucions i plantejaments entre les vocacions científiques "pures" com física (UNIVERSITATS), i aquelles enfocades a la pràctica (impartides en politècnics, com ara infermeria). Tot i això, aquest plantejament de moment continua persistint, ja que aquests dues branques en les fases educatives continuen existint. A més, a diferència d'Espanya, els pares finesos també s'involucren en l'educació dels seus fills, i sobretot són conscients que la "bona educació o maneres" són responsabilitat seva.

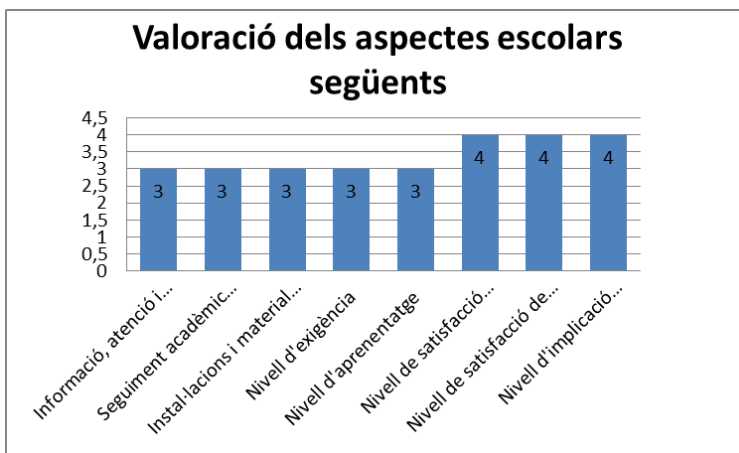
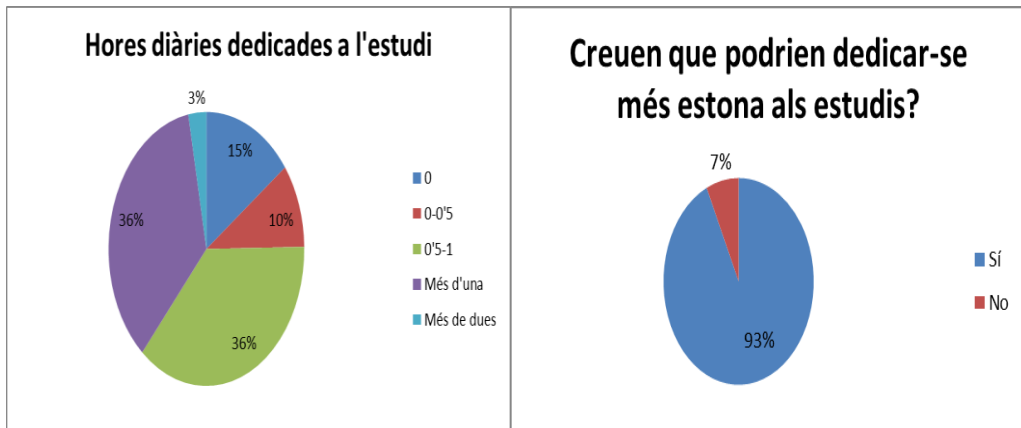
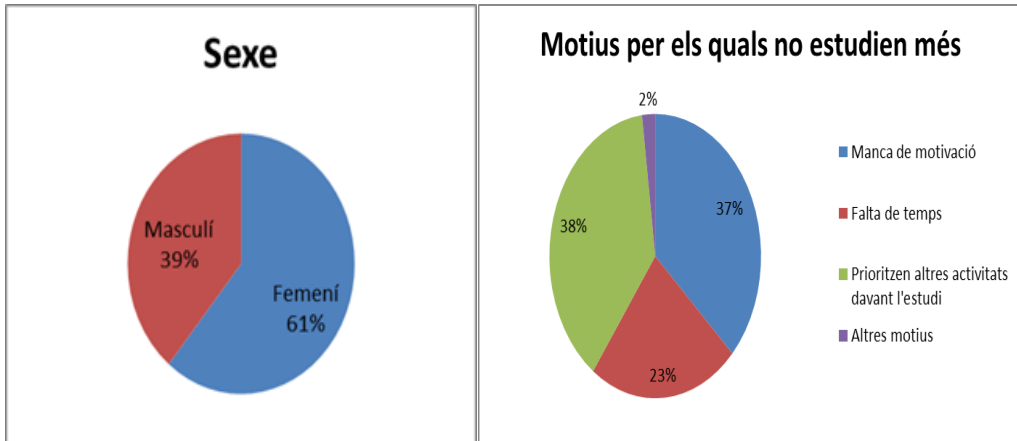
Així doncs, la hipòtesi "amb el sistema educatiu finès s'aconsegueixen millors resultats" és vàlida segons les dades estadístiques i els estudis portats a terme per professionals arreu del món, i així mostra ser-ho.

4. Enquestes

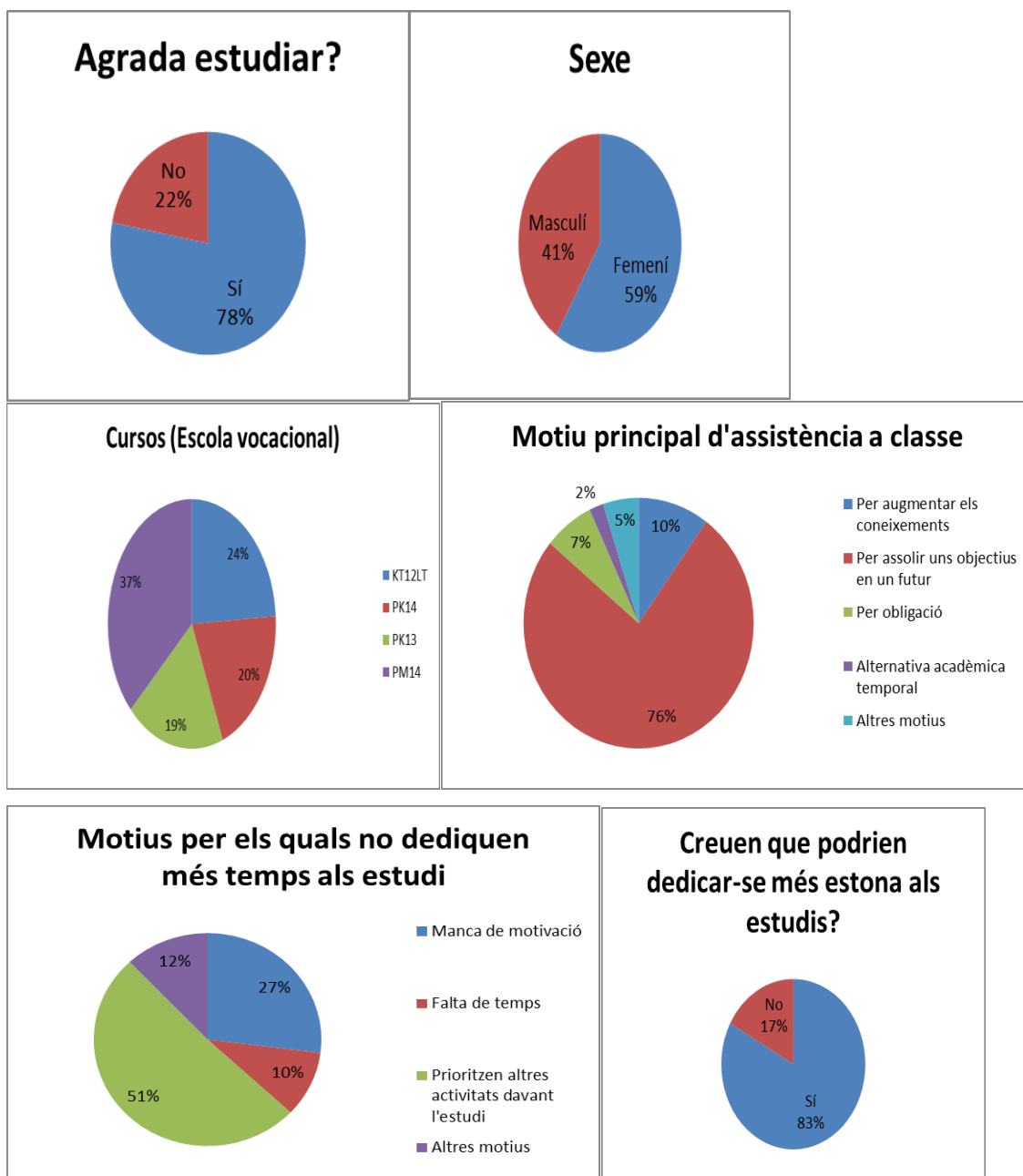
4.1. Àmbit escolar

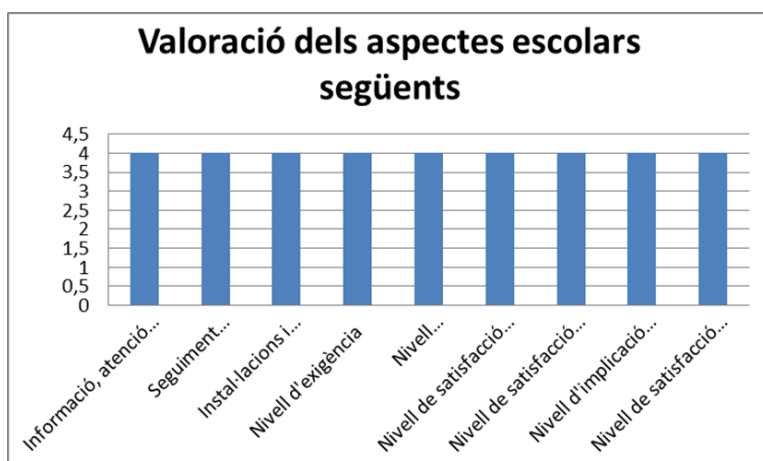
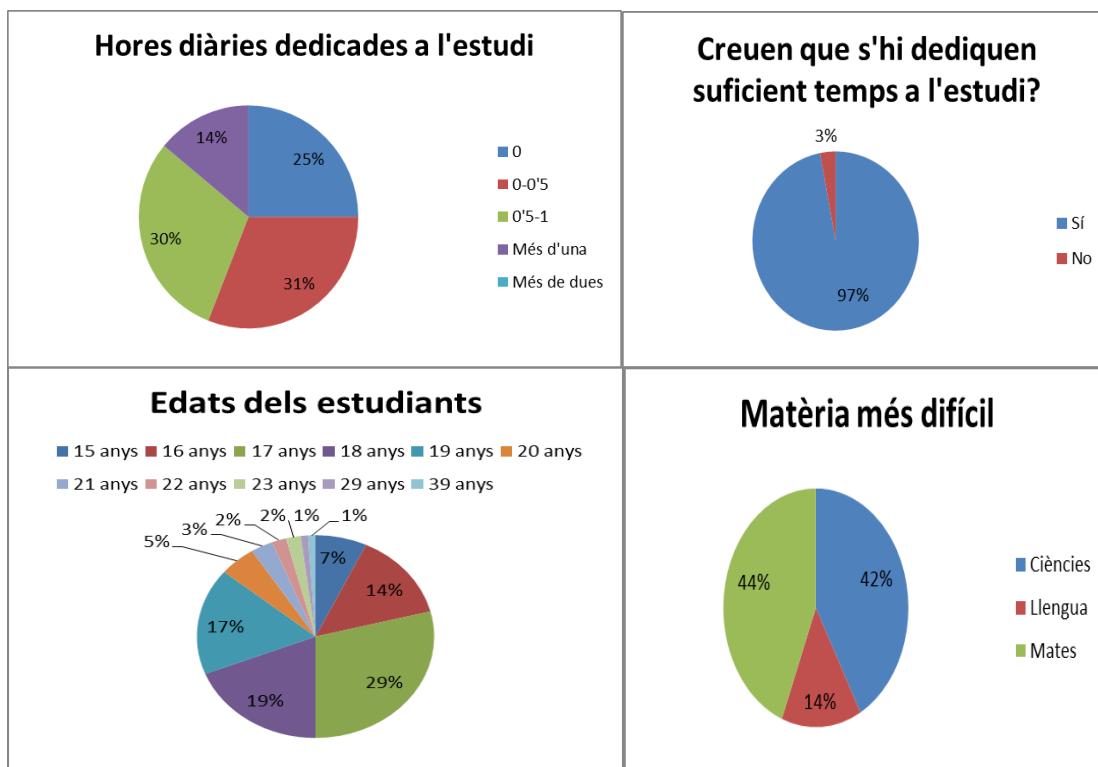
Els 70 alumnes enquestats a Espanya deriven als resultats següents:

Els 59 alumnes enquestats a Finlàndia deriven als resultats següents:

4.2. Anàlisi i conclusions

S'han comparat diversos factors acadèmics de dues escoles situades a Espanya, i l'altre a Finlàndia. La franja enquestada a Espanya és de setanta alumnes en total, els quals pertanyen a 3r i 4t de l'ESO i tenen entre catorze i disset anys. La franja enquestada a Finlàndia és de 59 alumnes en total els quals es troben estudiant en l'escola vocacional. En la franja s'engloben edat des dels quinze fins als trenta-nou anys (tot i que cal destacar que el

percentatge d'estudiants superior als dinou anys és rellevantment inferior). Els estudiants enquestats en aquesta escola realitzen diferents cursos depenent de la seva vocació professional, els quals es classifiquen en: KT12LT, PK14, PK13 i PM14).

Per començar, podem destacar que a l'escola, en el cas d'Espanya, només el 40% d'enquestats afirma que li agrada estudiar, en canvi, per altra banda a Finlàndia aquesta taxa es multiplica, ja que arriba al 78% dels enquestats. Així doncs d'entrada podem dir que hi ha un grau de motivació molt inferior.

Tot i això, cal dir que la majoria d'alumnes enquestats (a Espanya un 82% i a Finlàndia un 86%) assisteixen a classe o bé per assolir un objectiu en un futur o bé per augmentar els seus coneixements; raons les quals fa motivar als alumnes a estudiar, però paral·lelament hi ha un percentatge del 18% d'enquestats a Espanya que afirma anar a l'escola principalment per obligació, i per tant, desmotivats. Aquest percentatge a Finlàndia també és present, però menor (7%). Finalment un 7% en el cas finès dels estudiants diu assistir a classe per altres motius no citats o com a alternativa acadèmica temporal.

Pel que fa al grau de dificultat en les matèries, la majoria dels alumnes a Finlàndia, el 44%, troben més difícil matemàtiques, el 42% ciències, i el 14% llengua. En el cas català, el 47% dels enquestats troba més difícil matemàtiques, el 37% llengua, i el 16% ciències. Sorprenentment, els resultats PISA, mostra que els exàmens de ciències són els que tenen millors resultats, després matemàtiques, i finalment llengua. En el cas dels dos països.

Respecte a les hores dedicades a l'estudi, es veu reflectit que els estudiants enquestats a Catalunya hi dediquen més hores diàries. Com mostren els resultats la majoria dels estudiants enquestats a Catalunya diuen estudiar o bé de mitja a una hora diària (36%) o bé més d'una hora (36%), o inclús més de dues (3%). Tan sols el 10% diu estudiar menys de mitja hora diària i el 15% afirma no estudiar gens. Oposadament a Finlàndia la majoria d'estudiants enquestats afirmen dedicar menys de mitja hora diària als estudis (31%) o dedicar-hi de mitja hora a una hora (30%). Tan sols hi ha un 14% d'estudiants enquestats que hi dediqui més d'una hora diària als estudis, però en cap cas

superant aquesta estona. Sorprenentment hi ha un 25% dels alumnes enquestats que diu no estudiar absolutament res després de l'estada a l'escola.

A Catalunya, el 37% dels enquestats pensa que no dedica suficient estona als estudis i el 93% afirma poder estudiar més, però en canvi no ho fa.

A Finlàndia, tan sols el 3% dels enquestats diu pensar que no dedica suficient estona als estudis però en canvi un 83% afirma poder dedicar-hi més, tot i no fer-ho.

Així doncs, el motiu principal el qual fa que la majoria dels enquestats a Finlàndia, un 51%, no dediquin més temps a l'estudi és prioritzar altres activitats davant els estudis, a Espanya aquest és el mateix motiu principal, afectant així al 38%, seguidament la manca de motivació influeix rellevantment en els dos països, afectant amb un 27% al cas nòrdic, i un 37% al cas occidental, de la mateixa manera doncs, la falta de temps repercuteix al 10% dels enquestats a Finlàndia i al 23% als enquestats a Espanya. Per acabar el 12% dels alumnes a Finlàndia justifiquen dir que no dediquen més temps als estudis per altres raons, el mateix passa, amb el 2%, en el cas Català.

Finalment es pot diferenciar una valoració d'aspectes acadèmics enfocats a l'alumnat on aquests diuen ser millors, segons els resultats de les enquestes, a Finlàndia. A Finlàndia s'ha valorat per part de l'alumnat la informació, el tracte rebut, el seguiment del part del professorat, les instal·lacions i material escolar, el nivell d'exigència i aprenentatge, la satisfacció dels propis resultats, del funcionament de les classes, del professorat i la implicació personal cap als estudis amb una mitjana d'un 4 (en una escala de l'1 al 5, de menys favorable a més) tot els aspectes anteriorment citats. De la mateixa manera, a Espanya s'han valorat els aspectes com la informació, el tracte rebut, el seguiment del part del professorat, les instal·lacions i material escolar, el nivell d'exigència i aprenentatge amb una mitjana d'un 3 en la mateixa escala de valors. I en canvi, aspectes com la satisfacció dels propis resultats, de les explicacions, treballs i activitats a classe i la implicació personal cap als estudis amb un 4. Per tant es pot veure una satisfacció superior cap a l'escola en els alumnes nòrdics.

Pel que mostren els resultats de les enquestes, aquest cop podem afirmar per segon cop la hipòtesi del treball, ja que l'estudi dels estudiants d'ambos països deriven a la conclusió que "amb el sistema educatiu finès s'aconsegueixen millor resultats" (com hem comprovat anteriorment).

5. Entrevistes

5.1. Àmbit escolar i professional

5.2. Anàlisi i conclusions

Pel que fa a l'escola a Catalunya han estat entrevistats quatre alumnes; dos nois i dues noies de disset anys que estan realitzant segon de Batxillerat. Tenim una varietat de Batxillerat d'arts escèniques, científic, tecnològic i social.

Sobre que els alumnes a Catalunya dediquin una mitjana d'hores als estudis de les proves PAU i Batxillerat inferior a molts altres països ells mateixos diuen que no hauria de ser així. Deriven a la conclusió que per estar a l'altura de països més potents, i sabent que el futur està en els joves, s'hauria de potenciar aquest factor perquè la diferència respecte a altres països no fos tant gran. També es diu que el sistema educatiu del país no és l'adequat i que el temps d'estudi és insuficient, ja que un dels motius potser la falta de disciplina, la qual repercuteix en els resultats. Tres d'ells afirmen que les avaluacions donen un impacte real sobre la seva implicació escolar, però que tot i això, hi ha factors relatius com per exemple la manera d'avaluar del professor o les competències personals dels alumnes. En canvi, una d'ells diu que únicament els exàmens no mostren la implicació total de l'alumne en l'assignatura i que s'haurien de tenir en compte altres aspectes com la seva implicació a classe (independentment de proves per escrit) dins de les seves capacitats individuals.

Respecte al fracàs escolar, part dels alumnes entrevistats creuen que es deu a la planificació del seu sistema educatiu, ja que diuen que els fa augmentar la fatiga i amb això, disminuir la motivació per obtenir bons resultats acadèmics. Acusen al seu mètode d'estudi perquè els hi "mata" la creativitat i es premia als

“nens enciclopèdia”. D'altra banda però, un d'ells també acusa a la manca d'estudi, ja que molts cops prioritzen altres activitats davant l'estudi.

Finalment, els alumnes pensen algunes estratègies per augmentar el rendiment escolar com serien: L'augment del professorat i de la inversió acadèmica, l'augment de la motivació dels alumnes concretant més la seva modalitat de manera que s'assembli més al que volen dedicar-se en un futur, escurçar les jornades lectives per tal d'incentivar l'estudi individual a casa, segmentar els grups de classe per nivells, augmentar els descansos entre classe i classe, incrementar la llibertat dels alumnes a l'hora de fer treballs escolars, potenciar la creativitat dels alumnes i el treball en equip...

Pel que fa els estudiants entrevistats a Finlàndia, els quatre estudien a l'escola professional superior; més concretament en la branca de comerç, gestió i administració. Tenen 16, 17 i 19 anys.

Sobre el fet que a Catalunya hi dediquin poques hores en els estudis en comparació a altres països, ells opinen que tot és bàsicament falta d'esforç i motivació en aquesta edat que precisament s'ha de marcar amb precisió un objectiu professional.

Dos dels alumnes afirmen que els exàmens de l'escola donen un impacte real sobre la implicació a classe. En canvi, dos d'ells neguen que una prova escrita pugui reflectir tot el que l'alumne ha après durant la matèria, i que hi ha altres aspectes que s'haurien de tenir en compte, com per exemple el desenvolupament de l'alumne en concret a les classes. Acusen com a causants del fracàs escolar espanyol la falta de motivació dels alumnes; com estan distribuïts els anys acadèmics (el cas de Finlàndia, els primers anys d'escolarització es porten a terme en l'escola vocacional, la qual engloba un paràmetre d'edats molt diferents i afavoreix als estudiants); i inclús la possible falta de coneixement dels professors.

Posteriorment donen idees per incrementar el rendiment a l'escola com anar més motivat a l'escola, esforçar-se més en els estudis, llegir més, escoltar amb més atenció les explicacions dels professors, repassar matèries en les quals es

presentin dificultats (sol o amb amics) i fer activitats pràctiques a l'escola amb les quals, com ells defensen, és més fàcil recordar conceptes.

A continuació es comentarà les conclusions de les entrevistes de tres professors que ensenyen a l'escola a Catalunya.

La professora llicenciada en filologia catalana està totalment d'acord sobre que el sistema educatiu català es basa més en una memorització i menys en un raonament i ús del pensament crític. Tanmateix, reconeix que tot i que no es porta a terme perquè una cosa són les lleis i una altra la realitat, el Departament d'Ensenyament defensa des de fa uns anys intenta potenciar les competències bàsiques dels alumnes. Afegeix que es tendeix a donar classes magistrals perquè creu que hi ha present una certa por a que l'alumnat pugui contradir al docent i qüestionar-ho. La professora llicenciada en Biologia també està d'acord, i justifica dient que la memorització és un model que sempre s'ha imposat al país, i que per tant, costa de canviar. Afirmar que actualment estan sorgint centres que destaquen per un model de treball a base de projectes, però en aquest cas s'ha de tenir una base molt ben definida per portar-lo a terme i evitar les mancances d'algun concepte. El professor llicenciat en Filosofia i en Traducció i Interpretació també està totalment d'acord en què el nostre sistema educatiu es basa més en la memorització de conceptes que no en el raonament. Creu que això és degut al fet que el nostre sistema es va forjar quan els coneixements que es tenien eren força inferiors als d'ara, i la situació ideològica i social també era diferent (els estudis servien per adoctrinar a l'estudiant i no per conèixer el món), i que per tant, tot això fa limitar el desenvolupament acadèmic.

Les professores creuen que el fracàs escolar és degut a diversos motius: L'obligatorietat de l'estudi fins als setze anys (ja que posteriorment estudien desmotivats), la poca responsabilitat per part d'algunes famílies cap als estudis dels seus fills, la societat la qual atribueix a la televisió i altres mitjans de comunicació influències desastroses i prototips de persones que avui dia se'ls hi reconeix l'èxit. El professor afegeix que també és causa del temperament cultural (el qual ha estat modificat en el temps), i que l'administració legisla d'esquena a la realitat (es fan lleis d'educació que tenen més en compte com

voldrien que fos la realitat que no pas la verdadera realitat social del país i de les escoles), les insuficients inversions per crear un bon sistema educatiu i la legislació; que segons ell, conté teories pedagògiques que són una quimera, tenint en compte el nostre moment de civilització i el sistema dual pública-concertada (el qual contribueix a la fractura social).

El conjunt de professors, si tinguessin l'oportunitat, realitzarien canvis en el sistema educatiu Espanyol, com per exemple evitar segregar els alumnes per nivell o bé tenir grups reduïts segons el que estiguin interioritzant en aquell precís moment, potenciar el treball cooperatiu, evitar els llibres de text, potenciar el treball per projectes, com per exemple diferents matèries encadenades, potenciar els estudis de matèries de l'àmbit humanístic pels valors socials que transmeten, crear un sistema d'avaluació diferent; que no solament es basi en proves escrites, realitzar més inversions en l'ensenyament, i sobretot, fixar-nos i aprendre dels models que funcionen.

Una de les professores entrevistades nega la possibilitat que un sistema educatiu que es basi en una dedicació d'hores lectives menors i una edat d'escolarització infantil posterior pugui assolir millors resultats, a no ser que, aquest canvi anés acompanyat d'altres, com podrien ser: Interès per part de les famílies perquè el nen aprengué la veritat de moltes utopies que se'ns inculquen de petits, un augment de la motivació dels joves per aconseguir un bon lloc de treball... Oposadament, els dos altres professors diuen que l'educació des d'una infantesa tant prematura no és constructiva per a un nivell acadèmic del futur estudiant perquè avorreixen al futur alumne intentant ensenyar coneixements acadèmics en canvi de potenciar valors humans. Ho consideren com a un bon fruit, ja que també és qüestió de qualitat i no de quantitat, en el sentit que no es basa en quan s'ensenyà, sinó el que realment s'aprèn. Per això es necessita saber el valor del progrés de l'educació i que en aquest cas, no és el cas de la societat espanyola.

Diuen que si a Catalunya s'hi dedica a l'estudi de batxillerat i proves PAU una mitjana de 2.000 hores, mentre altres països en estudis paral·lels hi dediquen

6.400, és el mateix reflex de la societat en què vivim, i evidencia que els interessos i els models que es potencien en el país no són els adequats.

Finalment, ens donen un argument al fet que la formació de primària sigui molt inferior al del professor de secundària, independentment del nivell acadèmic que estiguin ensenyant, explicant que, quan es formen els professors de secundària, molts cops no s'estan formant específicament per ser professors i sovint quan no troben sortides professionals dins del seu àmbit acaben recorrent al món educatiu. Les entrevistades deriven a la conclusió que és aquí on ve un dels problemes que tenim; hi ha molt professorat que no s'estima la seva feina; simplement són professors pel sou, no per vocació. I d'aquesta manera, per suavitzar aquest aspecte, s'obliga al professorat de secundària a fer un màster o curs sobre aspectes pedagògics. També comenten que s'hauria de potenciar un tipus de formació per al professorat que fos més útil a les aules i que d'alguna manera s'incentivés al professorat que realment s'implica. Afegeixen que procedim del model educatiu franquista, on es basava en la classificació de persones sense tenir en compte l'adquisició dels hàbits i valors que calen per a una bona educació, i d'aquí que s'esdevingui el sistema actual.

Pel que fa Finlàndia, han estat entrevistats professors i una treballadora social.

La professora especialitzada en Ciències de la Terra, Història i Expressió corporal juntament amb la treballadora social defensen com a punt fort del sistema educatiu molts aspectes; com per exemple que totes les escoles són gratuïtes, el bon nivell i professionalitat dels professors, que tenen en compte els casos especials d'alumnes i es troben solucions en aquests, com per exemple els professors de reforç dins la mateixa classe que ajuden en concret a un alumne a seguir la classe, professors especialitzats en diferents temes i casos, el fet de poder canviar a un alumne de classe si cal perquè pugui estar al seu nivell, oferir-los psicòlegs, metges d'escola, etc. També ens diuen que és rellevant la burocràcia del docent, ja que per exemple ells, els professors, tenen completa llibertat a l'hora d'ensenyar. Tenen un pla d'ensenyament, és a dir, on tenen apuntat tot el que han d'ensenyar als seus alumnes, però alhora tenen el dret a ensenyar l'assignatura i el tema com vulguin. Ningú els vigila per veure si fan la seva feina, i no els cal fer cap mena d'informe per escrit sobre què

ensenyen als seus alumnes. La confiança a les seves habilitats i el seu saber fa que els professors estiguin lligats a la seva pròpia feina, i molt poques vegades no gaudeixin amb el que fan. El professor especialitzat en Ciències de l'educació també ressalta paràmetres rellevants com el fet que rarament un estudiant repeteixi curs durant l'escolarització bàsica o el fet que hi hagi un nombre d'emigrants tant baix que a l'hora de les avaluacions a escala nacional no es vegin punts més dèbils. Com a possibles raons del fracàs educatiu d'altres països, els professors ens diuen que el docent no és valorat com hauria de ser-ho, i que això implica tenir mestres desmotivats i que l'incapacitat d'estudiar a causa de la situació econòmica també és una barrera inevitable.

Cal destacar que donen molta importància a la relació entre fills i pares perquè, com justifiquen, si els pares estan interessats en els estudis dels seus fills, els alumnes també es veuen interessats a anar a l'escola. La professora explica que hi ha una relació molt propera amb els pares: "Parlem de tu a tu, parlem per telèfon sovint, quedem de tant en tant i ens escrivim. L'escola i la casa han d'estar de la mateixa part, és llavors quan la cosa funciona." També ressalta que és important que els professors siguin experts en pedagogia, ja que diu que si controles la pedagogia, obtens sabers i tècniques per poder-te adaptar i actuar en qualsevol situació, i a més des de casa, les famílies confien amb el professorat com a professional. El professor afegeix que els valors ensenyats a casa es veuen reflectits en els estudis i que si es saben més tipus d'estratègies pedagògiques, més fàcil és ensenyar a un alumne. També diu que habitualment els nens ja es presenten amb ganes d'aprendre coses noves de manera innata, i que en cas contrari, és molt possible que el nen es decanti pel desinterès en l'estudi (tot i que ell diu que molts cops són èpoques temporals quan els alumnes no mostren motivació a classe). La treballadora social ens ressalta la importància que hi ha en què hi hagi una bona relació entre pares i fills, ja que majoritàriament els fills segueixen els passos dels seus pares, i per tant és molt possible que tinguin ganes d'estudiar per poder tenir en un futur un bon ofici. També diu que sovint l'educació i l'ofici dels pares també afecta l'educació del fill, i que això és un fet que es veu clarament en nens adoptats en estar més lligats als seus pares adoptius que als biològics.

Expliquen també la raó que fa que l'estudiant mostri interès, participació i optimisme de cara a l'estudi. Diuen que això passa quan l'alumne té clar perquè estudia i quin és el seu objectiu, i que com més avança, més interès sol tenir. De manera inversa doncs, s'aconsegueix que l'estudiant no assoleixi l'èxit. L'assessorament de l'alumne es basa en aportar-li una ajuda per guiar-lo, en el qual s'analitza el saber de l'alumne, el seu nivell, les seves habilitats de cara l'ofici que li agrada i s'intenta guiar a cursos que li puguin ser útils per allò que vol fer en un futur independentment de la seva classe social familiar.

També és important saber que l'ensenyament és totalment gratuït a les universitats, i que no hi ha res a pagar per etapes i a més a més, els estudiants obtenen ajudes del govern, com per exemple tenen la possibilitat de viure en un pis, o inclús obtenir crèdits de baix cost; davant dels estudis no hi ha problemes econòmics. El fet que tot el professorat tingui alts estudis, independentment del grau d'escolarització que ensenyi, els entrevistats assenyalen al govern, que posat molt de la seva part, de manera que es volen aconseguir bons nivells en els sectors socials. Acaba remarquant la treballadora social "penso que han sigut decisions polítiques qui han fet que això sigui així. Dins del sistema del benestar, l'objectiu més significant i important és el fet que tothom pot tenir un sistema educatiu i sanitari de qualitat."

Finalment, considero que la hipòtesi "amb el sistema educatiu finès s'aconsegueixen millor resultats" és totalment vàlida, ja que no només ens basem en els espectaculars resultats acadèmics obtinguts per les escoles del país per afirmar-ho, sinó que em analitzat tot un sèrie d'aspectes que es troben darrere d'aquestes bones notes.

6. Bibliografia i Webgrafia

Ara.cat. "En Educació, Catalunya no serà mai Finlàndia".

<http://blogspersonals.ara.cat/desdelfjord/2013/02/04/mai-no-serem-finlandia/>

(Consulta 9-2-14)

Ámbito de la evaluación del sistema educativo. Gobierno de España.

<http://www.mecd.gob.es/educacion-mecd/ca/areas-educacion/sistema-educativo/evaluacion/ambito.html> (Consulta 9-2-14)

Comparació entre el sistema d'ensenyament finlandès i el sistema d'ensenyament català

<http://reportajept.wordpress.com/2013/12/02/comparacio-entre-el-sistema-densenyament-finlandes-i-el-sistema-densenyament-catala/> (Consulta 8-4-14)

Debats d'educació: Claus de l'èxit del sistema educatiu Finlandès.

<http://www.fbofill.cat/intra/fbofill/documents/publicacions/435.pdf>

(Consulta 9-2-14)

Estructura del sistema educativo de Finlàndia

http://www.dgb.sep.gob.mx/02-m1/05-tramites/02-revalidacion/Estruc_sist_edu/Estud-FINLANDIA.pdf (Consulta 16-5-14)

El Confidencial

<http://www.elconfidencial.com/alma-corazon-vida/2011/09/07/asi-se-forman-los-mejores-profesores-del-mundo-83787/> (Consulta 16-5-14)

El sistema educatiu finlandès vist des de Finlàndia. Breus apunts sobre el sistema educatiu finlandès i català.

<http://www20.gencat.cat/docs/Educacio/Documents/ARXIUS/sistema%20educatiu%20finlandes.pdf> (Consulta 9-2-14)

El sistema educativo en Finlàndia

<http://www.efdeportes.com/efd148/el-sistema-educativo-en-finlandia.htm>

Consulta (26-5-14)

Família i escola

<http://www20.gencat.cat/portal/site/familiaescola/menuitem.a28249692d3f2ad9aacf3010b0c0e1a0/?vgnextoid=565af9f8d4cb0310VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=565af9f8d4cb0310VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnextfmt=default> (Consulta 26-5-14)

Finnish National Board of Education. Education system; Equal opportunities to high-quality education.

http://www.oph.fi/english/education_system (Consulta 9-2-14)

Kilpailu- ja kuluttajavirasto. Kuluttajakasvatus.

<http://www.kuluttajavirasto.fi/Page/2c1d0e37-d9b7-4cbe-8c01-3477281e7a5e.aspx> (Consulta 9-2-14)

La Educación en Finlàndia

<http://www.redes-cepalc.org/inspector/DOCUMENTOS%20Y%20LIBROS/EVALUACION/LA%20EDUCACION%20EN%20FINLANDIA%202.pdf> (Consulta 15-5-14)

L'Escola a Finlàndia

http://diaridunmestredescola.blogspot.com.es/2011/01/lescola-finlandia_22.html

(Consulta 16-5-14)

Nuoren aikuisten koti, koulutus ja ajankäyttö

<http://www.kuluttajavirasto.fi/File/f94e4b25-3495-424a-a895-ec22f416edfa/1010+Nuorten+aikuisten+koti+kulutus+ja+ajank%C3%83%C2%A4ytt%C3%83%C2%B6.pdf> (Consulta 9-2-14)

Peruskoulu

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Peruskoulu> (Consulta 13-5-14)

PISA 2012 Informe Español

<http://www.mecd.gob.es/dctm/inee/internacional/pisa2012/boletin21pisa2012.pdf?documentId=0901e72b8178650b> (Consulta 2-4-14)

PISA 2012 Informe Internacional

<http://www.mecd.gob.es/dctm/inee/internacional/pisa2012/boletin22pisa2012.pdf?documentId=0901e72b8178aae2> (Consulta 8-2-14)

PISA: Programa para la Evaluación Internacional de los Alumnos. El papel de los recursos educativos y la estratificación.

<http://www.mecd.gob.es/dctm/inee/internacional/pisa2012/educaineeboletin23.pdf?documentId=0901e72b817d7d5e> (Consulta 2-2-14)

Pisa conclusions

<http://www.mecd.gob.es/dctm/inee/internacional/pisa2012/nota-pais-esp-ocde-pisa-2012.pdf?documentId=0901e72b8178650d> (Consulta 8-2-14)

Programa para la Evaluación Internacional de Alumnos (PISA) PISA2012-RESULTADOS. ESPAÑA; Principales conclusiones.

http://www.educacio.novaciutadania.bcn.cat/ca/el-sistema-educatiu-a-espanya-i-catalunya_582 (Consulta 8-2-14)

¿Por qué fracasa el sistema educativo español?

<http://www.abc.es/familia-educacion/20140215/abci-fracaso-escolar-clases-201402141156.html> (Consulta 9-2-14)

Resultats comparats del sistema educatiu de Catalunya.

http://www.edu21.cat/files/continguts/Resultats_comparats_del_sistema_educatiu_de_Catalunya.pdf (Consulta 9-2-14)

Suomi.fi. Opetus ja koulut us asiasanalla opetus.

https://www.suomi.fi/suomifi/suomi/palvelut_aiheittain/opetus_ja_koulutus/?services&keyword=opetus (Consulta 9-2-14)

The Daily Riff. The Finland Phenomenon: Inside the World's Most Surprising School System.

<http://www.thedailyriff.com/articles/the-finland-phenomenon-inside-the-worlds-most-surprising-school-system-588.php> (Consulta 9-2-14)

The quick and the ED. EDUCATION SECTOR AT American Institutes for Research: "The Final World is Always Finland".

<http://www.quickanded.com/2011/01/the-final-word-is-always-finland.html>

(Consulta 9-2-14)

United explanation

<http://www.unitedexplanations.org/2012/11/26/por-que-finlandia-tiene-el-mejor-sistema-educativo-del-mundo/> (Consulta 26-5-14)